

EBA/GL/2014/14

23 december 2014

Riktlinjer

om väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens enligt artiklarna 432.1, 432.2 och 433 i förordning (EU) nr 575/2013

Innehåll

EBA:s riktlinjer om väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens enligt artiklarna 432.1, 432.2 och 433 i förordning (EU) nr 575/2013	3
Avdelning I – Ämne, tillämpningsområde och definitioner	4
Avdelning II – Processer och interna arrangemang	5
Avdelning III – Överväganden vid bedömningen av upplysningars väsentlighet	6
Avdelning IV – Överväganden vid bedömningen av om upplysningar utgör företagshemligheter eller konfidentiell information	8
Avdelning V – Överväganden avseende behovet av att bedöma utlämnandet av information oftare än årligen	9
Avdelning VI – Upplysningar som ska lämnas av instituten vid tillämpning av undantaget från upplysningskravet	9
Avdelning VII – Upplysningar som ska lämnas oftare än årligen	10
Avdelning VII – Slutbestämmelser och införande	12

EBA:s riktlinjer om väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens enligt artiklarna 432.1, 432.2 och 433 i förordning (EU) nr 575/2013

Riktlinjernas status

Detta dokument innehåller riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (nedan kallad *EBA-förordningen*). I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna och finansinstituten försöka följa riktlinjerna med alla tillgängliga medel.

I riktlinjerna ger Europeiska bankmyndigheten (EBA) sin syn på vad som är lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett visst område. EBA förväntar sig därför att alla berörda behöriga myndigheter och finansinstitut följer riktlinjerna. De behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin tillsyn (t.ex. genom att ändra sin rättsliga ram eller sina tillsynsrutiner). Detta gäller även när riktlinjerna främst riktar sig till institutioner.

Rapporteringskrav

I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna underrätta EBA om huruvida de följer eller tänker följa riktlinjerna. I annat fall ska de ange skälen till att inte följa riktlinjerna. Myndigheterna ska underrätta EBA senast den 23 februari 2015. Om de berörda myndigheterna inte underrättat EBA inom denna tidsfrist anser EBA att de inte följer riktlinjerna. Underrättelserna bör ske på formuläret i avsnitt 5 och skickas till compliance@eba.europa.eu. Ange referensnummer EBA/GL/2014/14. Underrättelserna bör skickas av personer med lämplig behörighet att för den behöriga myndighetens räkning rapportera att riktlinjerna följs.

Underrättelserna offentliggörs på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

Avdelning I – Ämne, tillämpningsområde och definitioner

1. I artikel 432.1 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att instituten kan utelämna en eller flera av de upplysningar som krävs i avdelning II i del åtta i nämnda förordning, om de uppgifter som lämnats genom sådana upplysningar betraktas som icke väsentliga, med undantag för de upplysningar som anges i artiklarna 435.2 c (upplysningar om policyn för mångfald i fråga om val av medlemmar i ledningsorganet), 437 (upplysningar om kapitalbasen) och 450 (upplysningar om ersättningspolitik) i förordning (EU) nr 575/2013.
2. I artikel 432.2 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att instituten också kan utelämna en eller flera av de informationsuppgifter som ingår i de upplysningar som anges i avdelningarna II och III i del åtta, med undantag för upplysningar av den typ som fastställs i artiklarna 437 (upplysningar om kapitalbasen) och 450 (upplysningar om ersättningspolitiken) i denna förordning, om dessa poster innefattar uppgifter som betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information. I artikel 432.3 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att om poster utelämnas i enlighet med artikel 432.2 i förordningen, ska instituten ange detta och uppge anledningen till att de inte offentliggörs, och offentliggöra mer allmän information om det som upplysningskravet gäller, utom när posterna ska betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information.
3. I artikel 433 i förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att instituten ska bedöma behovet av att offentliggöra vissa eller alla upplysningar som krävs i del åtta i nämnda förordning oftare än en gång om året med tanke på relevanta särdrag hos deras verksamhet, såsom verksamhetens omfattning, verksamhetens slag, närvaro i olika länder, engagemang i olika ekonomiska sektorer och deltagande på internationella finansiella marknader och i betalnings-, avvecklings- och clearingsystem. Vid denna bedömning bör särskild hänsyn tas till eventuella behov av mer frekvent utlämnande av informationsposter som gäller kapitalbas, kapitalkrav, riskexponering och andra poster som kan komma att ändras snabbt.
4. I dessa riktlinjer fastställs förfarandet och kriterierna för institut som måste uppfylla de skyldigheter som anges i del åtta i kapitalkravsförordningen och som rör principerna om väsentlighet, företagshemligheter och konfidentiell information med hänsyn till deras skyldigheter till offentliggörande och deras rätt att utelämna upplysningar i enlighet med artikel 432 i förordning (EU) nr 575/2013 ("undantag" eller "undantag från upplysningskravet"). Riktlinjerna ger också vägledning om institutens bedömning av mer frekventa upplysningar.
5. Dessa riktlinjer riktar sig till institut som åläggs att uppfylla de skyldigheter som anges i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 ("instituterna") och deras behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna bör se till att instituten följer dessa riktlinjer i sin bedömning av väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens.
6. När instituten antar formella förfaranden för de upplysningskrav som avses i artikel 431.3 i förordning (EU) nr 575/2013, för att bedöma lämpligheten i deras offentliggöranden inklusive

hur ofta de ska ske, bör instituten överväga alla rekommendationer som ingår i avdelning II–V i dessa riktlinjer om väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens.

Avdelning II – Processer och interna arrangemang

7. De formella förfarandena för att bedöma lämpligheten av upplysningar, däribland hur ofta de ska lämnas, bör omfatta en lämplig process som inkluderar användningen av undantag från att utelämna upplysningar enligt artiklarna 432.1 och 432.2 i förordning (EU) nr 575/2013, samt bedömningen av frekvensen av upplysningar i enlighet med artikel 433 i samma förordning.
8. Processen kan ingå i en befintlig process, som syftar till att fatta beslut som rör upplysningsämnen, så länge den omfattar som minst de funktioner som beskrivs nedan (a till g). Den bör stå i proportion till storleken, omfattningen av verksamheten och verksamhetens slag, och vara förenlig med den interna organisationen i institutionen. Processen bör som minst
 - a) godkännas av institutets ledningsorgan eller en kommitté som utsetts därav,
 - b) identifiera den organisatoriska enheten eller enheterna, den högsta ledningen eller kommittéer därav och personalen som ansvarar för att utforma, genomföra och granska politiken för väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens,
 - c) se till att indata från alla berörda enheter och funktioner, närmare bestämt riskhanteringsfunktioner, regelefterlevnadsfunktionen och alla andra relevanta funktioner beaktas när denna politik utformas, genomförs och granskas,
 - d) föreskriva att den högsta ledningen eller dess kommittéer är ansvariga för att ta ett slutligt beslut om huruvida en uppgift bör utelämnas ("undantaget") eller om frekvensen bör betraktas som lämplig, efter att ha tagit hänsyn till välmotiverade förslag från den relevanta organisatoriska enheten eller de enheter och personalen som har till uppgift att genomföra politiken angående väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens,
 - e) definiera en lämplig rapporteringsprocess när det gäller genomförandet av politiken för väsentlighet, företagshemlighet, konfidentiell information och upplysningsfrekvens,
 - f) bestämma den lämpliga graden av insyn för varje undantag från upplysningar eller lämplig frekvens i enlighet med avdelningarna VI och VII i dessa riktlinjer.
9. Institutionerna bör dokumentera och underhålla internt lämpligt bevis för sitt genomförande av den process som beskrivs i punkt 8 och sina bedömningar i enlighet med bestämmelserna i avdelningarna III, IV eller V i dessa riktlinjer, för att säkerställa korrekt spårbarhet och insyn i

genomförandet av politiken för väsentlighet, företagshemlighet, konfidentiell information och upplysningsfrekvens (exempelvis studier som visar de potentiella effekterna av utlämnande av information som anses vara företagshemlig).

10. Om institutionerna har valt att lämna upplysningar om sina formella riktlinjer för att uppfylla upplysningskraven i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013, kan de med fördel överväga att i dessa upplysningar inkludera en beskrivning av processen som avses i denna avdelning, samt beskriva politiken för väsentlighet, företagshemligheter, konfidentiell information och upplysningsfrekvens, i enlighet med bestämmelserna i avdelningarna II–V i dessa riktlinjer.

Avdelning III – Överväganden vid bedömningen av upplysningars väsentlighet

11. Instituterna får utelämna en eller flera av de upplysningar som anges i avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013 om den information som lämnats av sådana upplysningar inte betraktas som väsentlig enligt bestämmelserna i dessa riktlinjer. Omvänt kan bedömningen av en uppgift som väsentlig, enligt bestämmelserna i denna avdelning, leda instituten att lämna upplysningar som överstiger gällande upplysningskrav.

12. Vid bedömningen av en uppgifts väsentlighet bör instituten som minst beakta följande:

- a) Väsentligheten bör bedömas regelbundet och minst en gång om året.
- b) Väsentligheten bör bedömas för både kvalitativa och kvantitativa upplysningskrav.
- c) Väsentligheten bör bedömas på nivån för varje individuellt upplysningskrav och, i förekommande fall, på aggregerad nivå. Framför allt bör instituten bedöma om den kumulativa effekten av att utelämna specifika upplysningskrav som var för sig betraktas som oväsentliga skulle resultera i utlämnandet av information som skulle kunna påverka användares ekonomiska beslut.
- d) Väsentligheten bör bedömas med hänsyn till omständigheterna och det större sammanhanget vid tidpunkten för upplysningarna, till exempel påverkan av den ekonomiska och politiska miljön.
- e) Väsentligheten bör vara ett användarcentrerat begrepp och bedömas utifrån de antagna användarnas behov och den antagna informationens relevans för användarna: ett krav på upplysningar kan inte vara väsentligt för institutet, men kan vara väsentligt för användarna. Omfattningen av den offentliggjorda informationen bör därför anpassas till användarnas behov och bör överväga effekten som upplysningen har på deras kunskap om institutet och institutets riskprofil. Uppgifter avseende poster som involverar en hög grad av subjektivitet hos instituten för att fastställa deras storlek kommer sannolikt att vara väsentliga för användare.

- f) Väsentligheten bör bedömas med hänsyn till den särskilda karaktären och syftet med de krav som värderas. Kriterierna bör inte tillämpas på samma sätt för alla upplysningskrav. I synnerhet kan särskilda förfaranden/indikatorer som skiljer sig från dem som används för att bestämma väsentligheten för kvantitativa upplysningar behövas för kvalitativa upplysningar.
- g) Väsentligheten bör vara ett koncept specifikt för instituten. Den bör avgöras av ett instituts specifika egenskaper, aktiviteter, risker och riskprofil och bör inte automatiskt bedömas i förhållande till storlek/omfattning av institutet, dess relevans på den inhemska marknaden eller dess marknadsandel.
- h) Väsentligheten beror inte bara på storlek. Väsentligheten är kopplad till den kvantitativa betydelsen sett till mängd och/eller den kvalitativa betydelsen sett till karaktären av en given informationsuppgift, såsom exponeringar och risker, vilka kan vara väsentliga genom karaktär eller storlek. En bedömning av väsentligheten baserad enbart på kvantitativa metoder eller tröskelvärden bör inte generellt anses lämplig för upplysningar.
- i) Väsentligheten bör vara ett dynamiskt begrepp: det beror på sammanhanget för upplysningar och kan därför tillämpas olika på olika upplysningar över tid, beroende på hur riskerna utvecklas. I synnerhet bör instituten överväga de risker/affärsverksamheter som de är eller kan bli utsatta för. Ad-hoc-omprövningar av väsentligheten, medan risker utvecklas eller omständigheter förändras, kan resultera i flera olika typer och omfattningar av upplysningar över tid.

13. Ytterligare överväganden kan beaktas av instituten när de anses vara troliga och objektivt rimliga.

14. Bedömningen av väsentligheten bör avgöras av någon av de relevanta funktionerna som tillför värde till väsentlighetsbedömningen för upplysningarna i fråga, och genomsyras av relevanta kriterier och indikatorer. Vid tillämpningen av punkt 12 för att bedöma en viss informationsuppgifts väsentlighet, bör instituten ägna särskild uppmärksamhet åt följande kriterier:

- a) Sin affärsmodell, utifrån enskilda indikatorer och långsiktig strategi.
- b) Storleken, uttryckt som andel av reglerande, finansiella eller lönsamhetsrelaterade mått eller aggregat eller som ett nominellt belopp, på uppgiften eller elementet (risk, exponering) som informationen gäller och för vilket väsentligheten bedöms.
- c) Vilken påverkan det element som en uppgift gäller har på utvecklingen av de totala riskexponeringarna (särskilt uttryckt i termer av exponeringsbelopp eller belopp RWA) eller institutets totala riskprofil.

- d) Informationens relevans när det gäller att förstå de aktuella riskerna och företagets solvens och dess trend, med tanke på att utelämnandet inte bör dölja en trend i utvecklingen av riskerna från en tidigare period.
- e) Hur stora förändringarna är för det element som en uppgift gäller, jämfört med föregående år.
- f) Förhållandet mellan informationen och den senaste utvecklingen av risker och upplysningsbehov, samt marknadspraxisen för upplysningar.

Avdelning IV – Överväganden vid bedömningen av om upplysningar utgör företagshemligheter eller konfidentiell information

15. Vid bedömningen av om en viss information bör klassas som företagshemlighet bör instituten beakta följande:

- a) Fall där informationen bedöms som hemlig bör vara exceptionella och avse information som är så viktig att upplysningar avsevärt skulle påverka ett instituts konkurrensställning. Förutom informationen om produkter och system som, om de spreds till konkurrenterna, skulle göra ett instituts investeringar i dessa mindre värdefulla, kan företagshemligheter avse driftsförhållanden eller affärsomständigheter som är av betydelse för konkurrensen.
- b) En generell risk för en potentiell försvagning av konkurrenskraften på grund av upplysningar bör inte i sig ses som ett tillräckligt skäl för att undvika upplysningar. Specifika resonemang bör vara tillgängliga och baseras på en analys av effekten av utlämnande av företagshemligheter.
- c) Undantaget från upplysningar som gäller företagshemligheter ska inte användas för att undvika att lämna ut information som skulle missgynna en institution på marknaden, eftersom den informationen speglar en ofördelaktig riskprofil.
- d) Undergrävandet av konkurrenskraften bör uppskattas till exempel i fråga om storlek, omfattning av verksamheten och verksamhetsområde. Institutet bör motivera hur ett utlämnande av dessa uppgifter skulle ge alltför mycket insikt i deras affärsstrukturer.

16. Vid bedömningen av hur konfidentiell en viss information är bör instituten beakta följande:

- a) Fall där informationen bedöms som konfidentiell bör vara exceptionella. Detta kan till exempel vara fallet när en ekonomisk sektor är så koncentrerad att upplysningar om exponeringar på denna sektor skulle resultera i att exponeringar avslöjades för en motpart.
- b) En allmän hänvisning till konfidentiell karaktär utgör inte ett tillräckligt skäl för att undvika upplysningen i fråga: instituten bör konkret identifiera och analysera i vilken

utsträckning utlämnandet av viss information skulle påverka rättigheterna för deras kunder eller motparter eller utgöra ett brott mot de rättsliga etablerade konfidentialitetskraven. Synpunkter från ett instituts juridiska enhet eller eventuell juridisk expert bör beaktas när denna analys utförs.

Avdelning V – Överväganden avseende behovet av att bedöma utlämnandet av information oftare än årligen

17. Alla institut bör bedöma behovet av att lämna ut vissa eller alla uppgifter som krävs enligt avdelningarna II och III i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 oftare än årligen, med tanke på de kriterier som anges i artikel 433 i samma förordning och i enlighet med den process som beskrivs i avdelning II i dessa riktlinjer.

18. Trots att alla institut är skyldiga att bedöma behovet av att tillhandahålla mer frekventa upplysningar genom att använda något relevant utvärderingsverktyg inom ramen för de faktorer som avses i artikel 433 i förordning (EU) nr 575/2013, bör instituten särskilt bedöma sina behov av att publicera information oftare än årligen när en eller flera av följande indikatorer gäller för dem:

- a) Institutet är ett av de tre största instituten i sin hemmedlemsstat.
- b) Institutets konsoliderade tillgångar överstiger 30 miljarder euro.
- c) Institutets fyraåriga genomsnittliga totala tillgångar överstiger 20 procent av det fyraåriga genomsnittet av dess hemmedlemsstats BNP.
- d) Institutet har konsoliderade exponeringar enligt artikel 429 i förordning 575/2013 som överstiger 200 miljarder euro eller motsvarande belopp i utländsk valuta enligt den växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken och som tillämpas vid räkenskapsårets utgång.

Avdelning VI – Upplysningar som ska lämnas av instituten vid tillämpning av undantaget från upplysningskravet

19. När ett institut beslutar att inte lämna ut uppgifter eller en uppsättning krav på grund av oväsentlighet bör institutet tydligt ange detta.

20. I de fall där information bedöms vara en företagshemlighet eller konfidentiell information i enlighet med den process som beskrivs i avdelning II, och efter att ha beaktat de relevanta faktorer som förtecknas i avdelning IV, bör instituten lämna följande information:

- a) Vilken typ av information eller krav på upplysning som anses som företagshemlighet eller konfidentiell information enligt det slutgiltiga beslutet i slutet av processen.

- b) Resonemanget för att inte offentliggöra, det vill säga skälet till att informationen klassas som företagshemlighet eller konfidentiell.
- c) Mer allmän information om det som upplysningskravet gäller. Denna allmänna information bör redovisas med hjälp av metoder som möjliggör lämpliga upplysningar, samtidigt som man respekterar problematiken kring konfidentialitet och företagshemligheter (att inte lämna ut namnet på enskilda kunder, lämplig aggregeringsnivå).

21. Informationen och förklaringarna som offentliggörs efter att ett undantag för företagshemlighet och konfidentiell information använts bör vara tillräckliga för att användarna till fullo ska kunna förstå riskutvecklingen under den granskade perioden. Att använda ett undantag skulle kunna leda till tillämpning av aggregerings- och/eller anonymiseringstekniker för att möjliggöra upplysningar om meningsfull information trots konfidentialitet eller problematik angående företagshemligheter.

22. Instituterna kan tillhandahålla information under denna avdelning antingen direkt i de olika riskavsnitten i mediet som avses i artikel 434 i förordning (EU) nr 575/2013, eller på en enda plats i detta medium.

Avdelning VII – Upplysningar som ska lämnas oftare än årligen

23. Även om det är upp till varje institut att besluta om vilken typ av information och detaljnivå som ska tillämpas i upplysningar för att säkerställa en effektiv förmedling av kunskap om deras verksamhet och riskprofil, bör instituten som uppfyller en av de indikatorer som anges i punkt 18 ägna särskild uppmärksamhet åt eventuella behov av att lämna följande information oftare än årligen:

- a) Information om kapitalbas och relevanta nyckeltal som krävs enligt artikel 437 och artikel 492, i förekommande fall, i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt vad gäller följande information, enligt definitionen i de tillämpliga raderna i bilagorna IV och V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1423/2013 av den 20 december 2013:
 - i. Det totala beloppet för kärnprimärkapital, enligt raderna 6 och 29.
 - ii. Det totala beloppet för primärkapitaltillskott, enligt raderna 36 och 44.
 - iii. Det totala beloppet för primärkapital, enligt rad 45.
 - iv. Det totala beloppet för supplementärkapital, enligt raderna 51 och 58.
 - v. Det totala beloppet för kapital, enligt rad 59.
 - vi. De totala reglerande justeringarna för varje kapital, aggregerat, enligt raderna 28, 43 och 57.

- vii. Kärnprimärkapitalrelationen, enligt rad 61.
- viii. Primärkapitalrelationen, enligt rad 62.
- ix. Den totala kapitalrelationen, enligt rad 63.

b) Information som krävs enligt punkterna c till f i artikel 438 i förordning (EU) nr 575/2013:

- i. Beloppen för riskvägda tillgångar och kapitalkrav efter typ av risker som anges i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- ii. Beloppen för riskvägda tillgångar och kapitalkrav efter typ av risker som anges i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och exponeringsklasser som avses i artikel 438 i samma förordning.

c) Information om bruttosoliditet som krävs enligt artikel 451 i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt följande information, enligt definitionen i de tillämpliga raderna i bilaga I och II i utkastet till tekniska standarder för genomförande för upplysningar om bruttosoliditetsgraden enligt artikel 451.2 i förordning (EU) nr 575/2013:

- i. beloppet för primärkapital som används som täljare som på rad 20, med specifikationen som krävs på rad EU-23,
- ii. beloppet för total exponering som används som nämnare som på rad 21,
- iii. den resulterande bruttosoliditetsgraden som på raderna 22 och EU-22a, om tillämpligt,

d) Information om riskexponeringar, särskilt kvantitativa uppgifter om interna modeller i enlighet med artikel 452 d, e och f i förordning (EU) nr 575/2013, separat för exponeringar för vilka instituten använder egna skattningar av förlusten vid fallissemang eller konverteringsfaktorer för beräkningen av riskvägda exponeringsvärden och för exponeringar för vilka de inte använder sådana skattningar.

e) Information om andra poster som är föremål för snabba förändringar och om de punkter som omfattas av del åtta i förordning (EU) nr 575/2013, som har genomgått mycket betydande förändringar under redovisningsperioden.

24. Instituterna bör tillhandahålla ytterligare interimistisk information utöver den som anges i punkt 23 när resultatet av deras bedömning av behovet av att tillhandahålla upplysningar i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 oftare än årligen visar att denna ytterligare information är nödvändig för att förmedla deras heltäckande riskprofil för marknadsaktörerna.

25. Den interimistiska information som offentliggörs av instituten i enlighet med punkt 23 och punkt 24 och i enlighet med den frekvens som anges i punkt 26 bör vara konsekvent och jämförbar över tid.

26. Upplysningsfrekvensen bör bero på vilka kriterier i punkt 18 som uppfylls av instituten som måste efterleva de skyldigheter som anges i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013:

a) Institutet som uppfyller indikatorn i artikel d i punkt 18 bör ägna särskild uppmärksamhet åt det eventuella behovet av att upplysa om:

- i. Informationen som anges i artiklarna a, b i, c och e i punkt 23 på kvartalsbasis.
- ii. Informationen som anges i artiklarna d och b ii i punkt 23 på halvårsbasis.
- iii. Den fullständiga uppsättningen av uppgifter som krävs enligt Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1423/2013 och utkastet till tekniska standarder för genomförande för upplysning om bruttosoliditetsgraden enligt artikel 451.2 i förordning (EU) nr 575/2013 på halvårsbasis.

b) Institutet som uppfyller kraven för en av de indikatorer som anges i artikel a till c i punkt 18 bör ägna särskild uppmärksamhet åt eventuella behov av att upplysa om informationen som anges i artiklarna a, b ii och c till e i punkt 23 på halvårsbasis.

27. Den information som anges i artiklarna a och c i punkt 23 ska offentliggöras efter de format som anges i Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1423/2013 och utkastet till tekniska standarder för genomförande för upplysning om bruttosoliditetsgraden enligt artikel 451.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

28. Informationen i punkt 23 bör offentliggöras i samband med det datum för offentliggörandet av delårsrapporten eller den interimistiska informationen som är tillämpligt, och bestämmelserna i artikel 434 i förordning (EU) nr 575/2013 bör tillämpas, så att bara de nödvändiga förändringarna görs av informationen i punkt 23.

29. När instituten som uppfyller kraven för minst en av de indikatorer som anges i punkt 18 väljer att inte tillhandahålla en eller flera av de upplysningar som anges i punkt 23 oftare än årligen, bör de ange detta som minst i den årliga utgåvan av dokumentet som innehåller de upplysningar som krävs i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 och tillhandahålla information om hur de har kommit fram till sitt beslut.

Avdelning VII – Slutbestämmelser och införande

30. De nationella behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa riktlinjer genom att integrera dem i sina tillsynsrutiner inom sex månader efter det att de slutgiltiga riktlinjerna har offentliggjorts.

31.Därefter bör de nationella behöriga myndigheterna se till att instituten helt uppfyller dessa riktlinjer för alla transaktioner som utförs efter införandet av dessa riktlinjer.